

Zuiver omgaan met je lichaam (1 Tessalonicenzen 4:3; 4^e preek 'als gemeente goed op weg')

---

*Liturgie zondagmorgen 7 juli 2013
te Hardinxveld-Giessendam:*

Belijdenis van afhankelijkheid
Vredegroet van God (trinitarisch)
Gezang 171
Gebed
Lezen: 1 Tessalonicenzen 4:1-8
Psalm 2:1,4 (vs 4 schoollied gr 5-8)
Tekst: 1 Tessalonicenzen 4:3
Verkondiging
Opwekking 427
De weg die God ons wijst (Gal.5:16-25)
Psalm 92:3,7,8
Dankgebed en voorbeden
Inzameling van de gaven
Liedboek 435:2,5
Zegen van God (1 Tess.5:23-24)

"Het is lastig om er openlijk voor uit te komen.

Maar duizenden en nog eens duizenden mannen doen het: hoerenlopen."

Zo was te horen in een reportage van EénVandaag, afgelopen woensdag.

Reden om het hierover te hebben:

de gemeente Utrecht wil de ramen sluiten op het Zandpad,
een plek waar op dit moment zo'n 200 prostituees hun diensten verlenen.

Bij monde van burgemeester Aleid Wolfsen nam de gemeente stelling
tegen de uitbuiting, de onvrijwilligheid en zelfs marteling
waar op deze prostitutieplek sprake van schijnt te zijn.

Nou, zo'n krachtig verzet daartegen doet weldadig aan, of niet?

Zeker in een week waarin net is stilgestaan

bij de afschaffing van de slavernij, 150 jaar geleden.

Waarbij de regering 'diepe spijt en berouw' betuigde
over het Nederlandse slavernijverleden.

Nou, die slavernij is dus, in de prostitutie, dichterbij dan je denkt!

Maar net als je blij bent dat men in Utrecht wakker is geworden, zegt dezelfde Aleid Wolfsen dat hij absoluut niet tegen hoerenlopen is. Ook dáár verzet hij zich op de meest krachtige manier tegen: "We zijn gelukkig, ook op het gebied van zeden, een hele liberale stad." Oftewel: die duizenden en duizenden mannen, als die op deze manier aan hun trekken willen komen, is dat prima!

Nu denken wij daar als christenen natuurlijk heel anders over. Dit staat voor de meesten van ons toch op afstand. Maar is ons oordeel hierover dan ook niet wat erg makkelijk? Terwijl die liberale houding veel breder in de samenleving merkbaar is: alles kan en alles mag, als het maar vrijwillig is. Denk aan reclamespotjes voor een website als Second Love, waar op klaarlichte dag reclame gemaakt wordt voor vreemdgaan. Over de schade die dit veroorzaakt denken we maar even niet na.

Kijk, en dát dringt ook zomaar door in de kerk. Op een iets subtielere manier, natuurlijk. En wat minder vanzelfsprekend doorgaans. Maar als het er op aankomt, is het van hetzelfde laken een pak. Want God wil toch ook dat ik gelukkig word?

Ja, God wil inderdaad dat jij gelukkig wordt. Maar juist daarom wil Hij dat je zuiver omgaat met je lichaam.

*

[2]

Als Paulus het hierover heeft, wordt hij richting de Tessalonicenzen behoorlijk scherp. Je voelt al lezend dat het er heel erg op aankomt. Dat alle vrijblijvendheid er hier vanaf is.

Meteen al zoals Paulus begint:

“We vragen u met klem te leven zoals wij het u hebben geleerd...
U doet dat al, maar wij sporen u aan het nog veel meer te doen.” (4:1)

En waar gaat het dan over?

Ongetwijfeld heeft Paulus méér in gedachten.

Maar hij focust zich heel erg op ontucht, blijkt in onze tekst.

God wil dat je gelukkig wordt?

Nou: “Het is de wil van God *dat u een heilig leven leidt*, dubbele punt:
dat u zich onthoudt van ontucht...”

Nou, en ‘ontucht’ is een woord, dat gaat heel diréct over: hoerenlopen.

Ja? Dus zoals die mannen daar op dat Zandpad in Utrecht...

Maar het is tegelijk veel breder.

‘Ontucht’ slaat op elke seksuele relatie die onwettig is,
die niet plaatsvindt binnen het huwelijk.

Vandaar dat hier ook niemand op een afstandje kan staan toekijken,
zo van: dit gaat niet over mij, want ik ga niet naar de hoeren...

Nee, in één adem gaat Paulus door:

“Het is de wil van God...dat u zich onthoudt van ontucht,
dat ieder van u (!) zijn lichaam heiligt...

En herinner je dan nog even dat Paulus en Silas intens verlangden
om weer terug te kunnen gaan naar deze gemeente van Tessalonica.

Toen zij daar het goede nieuws over Jezus kwamen brengen
en het bij heel wat mensen goede ingang vond,

hadden jaloerse Joden gezorgd voor een enorm volksoproer,
waarbij het niet veel scheelde of Paulus en Silas waren gelyocht.

In allerijl hadden discipelen hen laten ontsnappen uit de stad.

Maar dat voelde alsof ze van deze jonge gemeente waren weggerukt.

Dolgraag wilden ze er weer naar terug.

Waarom? Dat hoorden we ook, vorige week:

“Om te kunnen aanvullen wat er nog aan uw geloof ontbreekt.” (3:10)

Ze waren nog lang niet klaar.

Juist in de onderlinge liefde mochten ze nog zoveel groeien.

Nou, en nu blijkt in h. 4 dat dat heel nadrukkelijk ook te maken had met de onderlinge liefde in en buiten het huwelijk.

Het thema van de seksualiteit.

Waarbij het er heel erg op aankwam.

De toon is scherp, dus kennelijk was hier nog wel werk aan de winkel.

Het zou zomaar kunnen zijn dat ze dit van Timoteüs hadden gehoord.

Toen Paulus en Silas steeds weer tegengehouden werden,

hadden ze immers de jonge Timoteüs naar hen toegestuurd.

En die was met positieve berichten teruggekomen.

Maar uit de scherpe toon van Paulus in h.4 kun je afleiden

dat het zuiver omgaan met hun lichaam nog wel een punt was.

Juist op het gebied van seksualiteit waren ze nog heel kwetsbaar.

Ze zijn als gemeente al goed op weg.

Maar wil je als gemeente goed op weg *blijven*,

dan moet je ook allemaal zuiver omgaan met je lichaam.

*

[3]

Zuiver omgaan met je lichaam.

Waarom is dat nu zo ontzettend belangrijk?

Omdat God wil dat je een heilig leven leidt, zegt onze tekst.

Dat wil zeggen:

niet alleen maar mooi prátén over God,

maar het ook in de praktijk van je leven laten zien.

Heilig leven, dat betekent: een leven dat past bij God,

een leven waarin je je vol toewijding richt op Hem,

waar je zó leeft dat God zichzelf erin herkent.

Ja, zeg je misschien, dat snap ik als het over de onderlinge liefde gaat.
Zoals we daar vorige week bij stilstonden.

Aan jullie liefde voor elkaar zullen de mensen zien
dat je leerlingen bent van Jezus,
en kinderen van God – de God die één en al liefde is.

Maar als het nu gaat over seksualiteit, wordt dat toch een beetje lastig.
Want dat is toch niet iets dat bij Gód past,
maar wat Hij aan óns als mensen gegeven heeft.

Toch trekken wij dan uit elkaar wat helemaal bij elkaar hoort.

Kijk maar even in vers 5 waar Paulus zegt
dat we niet moeten toegeven aan onze hartstocht en begeerte
'zoals de ongelovigen, die God niet kennen'.

Zuiver omgaan met je lichaam heeft dus álles te maken met wie God is.
Omdat je dan niet op jezelf gericht bent, en wat jij prettig vindt,
maar op de ander, en waarmee jij hem/haar gelukkig kunt maken.

Zie je hoe verraderlijk dat zinnetje van zopas dus ook is?

'God wil toch ook dat ik gelukkig word...'

Dan draait alles om jou.

Maar zo heb je God niet leren kennen!

God is juist een God die zich helemaal weggeeft,
koste wat het Hem kostte uit was op het goede voor óns.

Zo zullen wij ook uit zijn op het belang van elkáár, en ieder ander.

In plaats van zelf aan onze trekken willen komen, koste wat het kost.

Want dat kost óók nogal wat.

In dit geval kost het nogal wat van de ánder.

Als jij toegeeft aan je hartstocht en begeerte,
zegt Paulus in vers 6,

dan 'schaad of bedrieg' je je broeder of zuster!

Denk maar aan situaties van overspel:
het voelt goed, voor jezelf –
maar je man, je vrouw maak je ermee kapot
(om over de eventuele kinderen nog maar niet te spreken).
Op een heel diep niveau wordt hij, wordt zij gekwetst.
Juist omdat hij of zij álles aan jou gegeven had,
zichzelf volledig blootgaf, letterlijk en figuurlijk.
God wil toch ook dat jij gelukkig wordt?
Nou, moet je het toch niet net even anders zeggen?
God wil toch ook dat jij de ánder gelukkig máákt.
En dat die ander het op zijn of haar beurt doet met jou.

Behalve overspel kun je bij dat schaden of bedriegen van de ander
ook denken aan seksverslaving.
Dan gaat het er immers niet meer om
dat je je vrouw gelukkig maakt, of je man.
Nee, je zorgt dat je zelf aan je trekken komt.
En als je partner dit onverhoopt ontdekt, voelt –ie zich diep gekwetst.
Je hebt haar ingeruild voor een pornoster.
Dat was je bedoeling niet, naar alle waarschijnlijkheid.
Maar God ziet dat het wel zo werkt.
Hij is zuinig op je man, je vrouw.
Zoals Hij trouwens ook zuinig is op jou.
En zich vol liefde aan je geeft, ook als je hieraan wordt ontdekt.
Kniel maar voor Hem neer
die zelf geen zonde kent èn ons genade schenkt. (Gz.171:1)

Een laatste voorbeeld waarin je de ander schade toebrengt:
seks zonder dat je de ander zwart op wit trouw hebt beloofd.
Dat kan dus gaan om kortstondige affaires...
Maar ook langdurig met elkaar samenwonen,
waarbij je echt met elkaar verder wilt.

Nou, daar geldt al helemaal dat je dit niet zo bedoelt.
Wie samenwoont, wil de ander echt geen schade toebrengen.
En toch doe je dat wel.
Je biedt elkaar namelijk niet de veiligheid
die bij intieme liefde hoort.
Er staat doorgaans niks zwart op wit.
En ook praktisch, juridisch staat de ander dan met lege handen,
zodra er met jou wat gebeurt.
Als je God kent,
weet je hoe Hij zich richting jÓu juist heel duidelijk vast heeft gelegd.
Hij heeft een verbond gesloten,
bekrachtigd door het bloed van Jezus.
Dáárdóór weet je 100 % zeker dat Hij je nooit zal laten vallen.
Dat niets, hoe verschrikkelijk ook, je kan scheiden van Zijn liefde.

En daar zijn we weer terug waar we begonnen, zopas:
ook, ja juist seksualiteit laat iets zien van wie God is,
omdat het alles te maken heeft met je liefde voor de ander.

Ja, zo schreef iemand:

“Seks, in het bijzonder geslachtsgemeenschap,
is een van de krachtigste manieren
waarop wij onze liefde voor onze levenspartner
kenbaar kunnen maken.”

(Evert Jan Ouweneel in CV.Koers)

Juist daar komt het er dus op aan.
Juist daar zal dus zichtbaar worden dat je een heilig leven leidt,
een leven dat is toegewijd aan God.
Wil je net als Hij uit zijn op het belang van de ander
dan zul je zuiver omgaan met je lichaam.

*

[4]

Kun je hier in onze tijd nog wel mee aankomen?

De samenleving is door en door versekst.

En de moraal is inderdaad ontzettend liberaal:

alles kan en alles mag, zolang het maar vrijwillig is.

Dat zit zó in de lucht,

onze jongeren ademen die lucht continu in,

en wij trouwens allemaal.

Dan lijkt wat de Bijbel zegt gewoon heel sneu...

Om niet te zeggen: bekrompen, achterlijk...

Nou, laten we ons inderdaad niet vergissen.

Dit vraagt echt om roeien dwars tegen de stroom in!

Laten we daarom ook mild zijn richting elkaar.

Liefdevol en open het gesprek hierover aangaan.

Ook daarin laten zien dat we God kennen:

Hij is barmhartig en genadig!

De grootste zondaren trokken naar Jezus toe.

Bij Hem wisten ze zich veilig.

God houdt echt van ons zoals we zijn, met al onze zonden.

Maar tegelijk houdt Hij teveel van ons om ons zo te laten!

En dan is het goed om te beseffen

dat ook de samenleving in de tijd van Paulus door en door versekst was.

In het Griekenland van die dagen werden allerlei vormen van seks buiten het huwelijk toegestaan, en sommige werden zelfs gestimuleerd.

Heel treffend komt dit uit in een citaat van een aantal eeuwen eerder:

“We hebben minnaressen voor ons plezier,

bijvrouwen om ons dagelijks aan onze trekken te laten komen,

maar we hebben vrouwen om wettige nakomelingen voor ons te baren

en te dienen als betrouwbare bewakers van onze huizen.”

(uit redevoering van Demosthenes)

Juist daarom moet Paulus hier zo scherp spreken.
Deze mensen in Tessalonica hebben zich tot de ware God gekeerd,
ze zijn ondanks tegenwerking vervuld van een diepe blijdschap,
en er is sprake van veel onderlinge liefde (zie ook 4:10)...
Maar op het punt van ontucht is kennelijk nog een flinke slag te maken.
Zó sterk trok de samenleving aan hen.
Dit vraagt echt keihard roeien tegen de stroom in!

Maar, hoe moeilijk het ook is, dit moet dus wèl!
Dit zijn niet maar wat menselijke voorschriften.
Waarvan je op een gegeven moment kunt zeggen:
zo werkt het vandaag niet meer...
Nee, dit zijn voorschriften die Paulus en Silas hen hebben gegeven (4:2)
'op gezag van de Heer Jezus'.
Schaad of bedrieg elkaar in dit opzicht niet (4:6),
'want de Heer vergeldt dit alles...'
De Heer? Dat is de Here Jezus, hè?
In wie Gods genade zo ontzettend tastbaar is geworden.
Maar dat betekent dus niet dat het niet meer zoveel uitmaakt hoe je leeft.
Nee, juist op het punt van de liefde is Zijn oordeel heel scherp.
Hij wil niet dat jij de ander schade toebrengt.
Maar dat je zuiver omgaat met je lichaam.

En nee, Hij werpt je daarmee niet op jezelf terug.
Dat blijkt heel verrassend in 4:8:
"Dus wie deze voorschriften verwerpt, verwerpt niet een mens,
maar God, *die u zijn heilige Geest geeft.*"
Als God wil dat wij een heilig leven leiden,
dan is dat niet één of andere wet die wij maar moeten zien te houden...
daarvoor zijn onze hartstocht en begeerte veel te sterk.
Alleen Gods eigen Geest kan hier tegenop,
en uitgerekend die gaat binnenin ons aan het werk.

Kijk, en dan komen we op het beslissende punt.

Niet: *kun* je hier nog wel mee aankomen in deze tijd?

Want datzelfde had je kunnen vragen in de tijd dat Paulus dit schreef.

Nee, de beslissende vraag is: *wil* je hier nog wel mee aankomen?

God wil het, maar wil jij het ook?

God geeft je zijn Geest, maar laat jij je ook léiden door die Geest?

Of voel je hoe sterk je seksuele verlangens zijn,

en vind je dat ook wel best,

mogen *die* de dienst in je leven uitmaken?

Dat is een vraag voor de hele gemeente!

Ieder van u wordt hier door Paulus aangesproken (4:4).

Wil je als gemeente werk maken van de liefde (zie de vorige preek) dan kun je hier niet omheen.

Dan zullen we met elkaar júist de strijd aan moeten binden

met die hele diepe krachten in ons,

krachten die ons seksueel de verkeerde kant op kunnen drijven,

maar diezelfde krachten zijn het ook

die zorgen voor ruzie, onenigheid, jaloezie en woede, oftewel alle

mogelijke onvrede in de gemeente

(zie Gal.5:19-21).

Dat betekent ook dat we elkaar nodig hebben

om zuiver om te gaan met ons lichaam.

Elkaar bemoedigen, elkaar aansporen, elkaar meenemen, vol liefde.

Samen ons laten leiden door de Geest, die heilig is.

Een Geest waarin je de ander niet néémt, maar je aan de ander gééft.

*

[5]

Hoe ga je hier nu mee aan het werk?

Je hebt het allemaal gehoord, en dan?

Het valt mij op dat Paulus hier niet heel concreet over wordt.
Vorige week was dat wel zo, toen het ging over de onderlinge liefde.
We zijn toen de aansporingen bij langs gelopen vanaf 5:12.
Maar op het punt van seksualiteit vind je dergelijke aanwijzingen niet.
Je vraagt je af waarom, juist op een thema waar Paulus zo scherp over is.

Zou het niet hiermee te maken hebben, wat ik al eerder zei,
dat dit alles te maken heeft met die onderlinge liefde in de gemeente?
Als daar liefde groeit, en vrede, en blijdschap, en vriendelijkheid,
dan komt er door diezelfde Geest ook steeds meer zelfbeheersing.
Dan ben je niet meer zo gericht op jezelf,
en of jij wel aan je trekken komt.
Maar dan ga je steeds meer het goede zoeken voor elkáár, en ieder ander.
En dan bestaat het niet meer dat je elkaar seksueel schade toebrengt.
Het tegenóvergestelde is dan wat je wilt.
Voortaan wil je alleen nog maar je eigen vrouw, je eigen man beminnen,
ook door middel van seks, en in het bijzonder geslachtsgemeenschap,
als een van de krachtigste manieren
om hem of haar jouw liefde te laten zien.

En als dit niet lukt, als je hierin ontspoot,
of als het jou niet gegeven is om een levensgezel te hebben...
dan mag er in de gemeente een sfeer zijn van liefdevol geduld,
waarin we elkaar zachtmoedig weer op weg helpen,
en waarin we de moedelozen hoop geven door ze te wijzen op Góds liefde
die ook hen door de heilige Geest echt wil vervúllen;
dan zullen we iemand die op dit punt lijdt die liefde ook laten ervaren,
zodat de last te dragen is, door Gods genade.

En dat is dan de praktijk richting elkáár.
Maar is het al niet heel praktisch wanneer Paulus zegt, in vers 4:
dat ieder van u zijn lichaam heiligt..

Begin bij je eigen lichaam.
Een lichaam dat jou door God is gegeven.
Ook als dat beperkt is.
Of als daarin verlangens leven naar iemand van hetzelfde geslacht.
Besef dat dat lichaam méér is dan de seksuele kant ervan.
En het is de wil van God dat je dat compléte lichaam heiligt.
Ja, dat je ermee omgaat, vers 1, 'zo dat het God behaagt'.
Dat betekent dat God kan genieten van wat jij met je lichaam doet!

Laat dat eens goed tot je doordringen.
Wat kun je wel niet allemaal met je lichaam?
Wat dóe jij al niet met je lichaam?
Je handen, je voeten... je hoofd waarmee je zoveel denkt...
Dat kan gewoon gaan over je dagelijks werk, als je dat nog hebt.
Maar ook de klussen die je voor een ander doet, of zou kúnnen doen.
Klaar staan voor elkaar, heel praktisch.
Weet dat God er enorm van kan genieten.
Met heel je lichaam mag je bezig zijn voor Hem.
Op een zuivere manier. Omdat je niet jezelf zoekt, maar de ander.

Zoals Jezus dat deed.
Jezus, die ook geen relatie had
en dus ook verstoken was van seksuele bevrediging.
Maar wat was Hij toegewijd aan God, ook met Zijn lichaam.
Wat leefde Hij zo dat God er plezier aan had.
Zullen we daar *met elkaar* voor gaan?
Dan blijven we als gemeente goed op weg.
Amen.